

სამ. სსრ მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და კომუნისტური რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო
ЛЕЛО Орган Комитета по физической культуре и спорту при Совете Министров ГССР в республиканского Совета профсоюзов

№ 167
(416)

1970 წ.
26 აპრილი.
ოთხშაბათი.
შაბი 3 კაპ.

გაზეთი გამოდის
1984 წლის
13 აპრილიდან

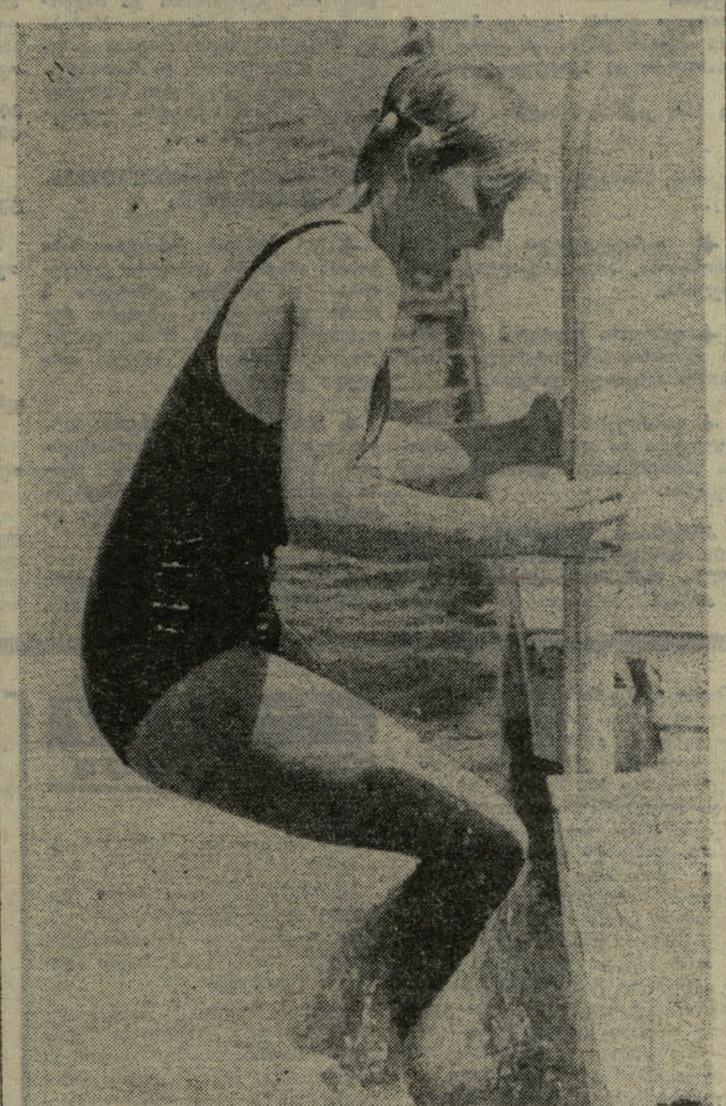
**„მძიმა“
მედლაზი**

აუსაზარნი (მედიკა), 24 აგვისტო. თავისუფალი სპორტის განვითარების მიზნით აქტიურად მუშაობს „მძიმა“ ჩემპიონების საბჭოს კავშირის წარმომადგენლები აღმოჩნდნენ: საპატო კვარცხლბეის უმაღლეს საფეხურზე შედგენენ ქვემომწოდებელნი ს. ხაზინიკოვი (გროზნი) და მიმეწოდებელნი ს. ანდრევი (ორჯონიკიძე).
გუნდურ ჩათვლაში ყველას აქვთ ბულგარეთის წარმომადგენლებმა, რომლებმაც ოქროს საოცარი მოსავალი მოიპოვეს — 7 მედალი!
სსრ კავშირის ნაკრებმა II ადგილი დაიკავა.

**ბელარის სსრ-ის
მწვერვალზე**

წმინდადღი წელი დადიანების საიუბილეო წელია. ბუნებრივია, რომ ბელარის სახელმწიფოს მწვერვალზე (7184 მ) ბევრ საბჭოთა და უცხოელ მთამხველელს მოუყარა თავი პაპირის მთიანეთში. აქ არიან პოლონეთის, გერმანიის დემოკრატიული რესპუბლიკის, ბულგარეთის, სსრ კავშირისა და სხვა ქვეყნების ალპინისტები, რომლებიც ძირითადად ალიას ველზე განლაგდნენ.
საინტერესოა გზა განვლეს საქართველოს მთამხველეებმა საუკუნის უნდად კრილენკოს უღელტეხილისკენ. ახალგაზრდა სპორტსმენთა ჯგუფმა (გ. აბელედიანი, შ. გაბისიანი და ს. ბარდიანი), რომელსაც ექსპედიციის ექიმი, გამოცდილი მთამხველელი ქ. მუსხელიანი ხელმძღვანელობდა (სხვათა შორის, იგი უკვე ორჯერ იყო ლენინის პიკზე), საბაზო ბანაკი 8 აგვისტოს დატოვა. მწვერვალისკენ გზას მეტეოროლოგიური პირობები ართულებდა, მაგრამ სპორტსმენთა ნებისყოფამ და გამარჯვებისადმი სწრაფვამ მაინც თავისი გაიტანა — ასევე წარმატებით დაგვირგვინდა.
14 აგვისტოს დღის 4 საათზე ადგილობრივი დროით ჯგუფმა დალაშქრა მწვერვალს და იქ სამახსოვროდ დატოვა ვიშნეული და გაზეთ „ისკრას“ პირველი ნომერი.
ამ დროს მწვერვალს ჩრდილოეთის მხრიდან ალპინისტთა სხვა ჯგუფი უტევდა. იქ ზოგიერთებმა ვერ გაუმძღეს სიმაღლეს. ქართველმა მთამხველეებმა მათ დახმარება გაუწიეს — უწვებლად დაუშვეს ძირს.
დ. გედენიძე.
(დებეშით, ჩვენი სპეც. კორ.)
ოში.

ნენ ახალგაზრდა საბჭოთა სპორტსმენები და ესტონელები. გაიმარჯვეს მასპინძლებმა — 86:76.
შემდეგ ლიტველები შეხვდნენ ამერიკის შეერთებული შტატების კალათბურთელებს, რომლებმაც მანამდე მოსკოვსა და კიევში იასპარეზეს.
გაიმარჯვეს ამერიკელებმა — 82:69.

უკვე რამდენიმე წელია ქუთაისელ სპორტის ოსტატს ი. ზოტოვას („განთავი“) თავისუფალი სტილით მოცურავეებში საქართველოში ბადლო არა მყავს. იგი 100 და 200 მეტრზე, აგრეთვე, კომპლექსური ცურვის ორივე დისტანციაზე საქართველოს რეკორდსმენია, 100 და 200 მეტრზე თავისუფალი სტილით ცურვაში კი ჩემპიონიც. ზოტოვა ენერგიულად ემზადება სსრ კავშირის ხალხთა V სპარტაკიადისთვის.

სურათზე: ი. ზოტოვა მორიგი ვარჯიშის შემდეგ.
ო. გელაშვილის ფოტო.

**„მცირე
აკრიის“
ოსტატები**

ნაშიური (ბელგია), 24 აგვისტო. სსრ კავშირის ავიამოდელისტებმა აქ გამართულ მსოფლიო ჩემპიონატში ოქროს 3 მედალი მოიპოვეს: ა. ბაბინიხა და ბ. კრასნორუდსკის, კ. პოლიცინისა და ვ. ტიმოფევიჩის, გ. ონუფრინკისა და ვ. შალოვლოვის დამსახურებულმა სარბოლმა მოდელეებმა უმაღლესი შეფასება დაიმსახურეს.
გუნდურ ჩათვლაში გამარჯვება საბჭოთა სპორტსმენებს დარჩათ.

ლოს-ანჯელისში

ლოს-ანჯელისში, 24 აგვისტო. ამერიკის შეერთებული შტატების მოცურავეთა დია ჩემპიონატის მონაწილეებმა კიდეც 4 ახალი მსოფლიო რეკორდი დაამყარეს, თანაც მართლაც ფენომენალურ შედეგებს მიაღწიეს.
პირველი, ვინც 100 მ თავისუფალი სტილით 5მ წამზე უკეთეს დროში გაცურა, მეხიკოს ოლიმპიადის პრიზიორი, 20 წლის მ. სპიტცია — 51,8. ეს შედეგი 0,3 წამით სწრაფს ოლიმპიური ჩემპიონის, ავსტრალიელი შ. უენდენის ძველ მსოფლიო მიღწევას. აღსანიშნავია, რომ სპიტცია ერთობ დუნედ დაიწყო — 25 მეტრის გაცურვის 25,7 წამით მოანდომა, მაშინ, როცა უენდენმა ეს მანძილი ძველი რეკორდის დამყარებისას 25 წამში დაფარა.
1500 მეტრზე თავისუფალი სტილით ცურვაში 16 წულიდან ერთდროულად ორი სპორტსმენი „გამოვიდა“: 18 წლის ქ. კონსიმი 15,57,1 აჩვენა, რაც მ. ბარტონის (აშშ) შარშანდელ მსოფლიო რეკორდზე 7,4 წამით უკეთესია. თვით ბარტონმა II ადგილი დაიკავა — 15,57,3.
19 წლის მ. პოლომა თავი იხსნებდა 200 მეტრზე კომპლექსურ ცურვაში — 2,09,48. ამრიგად, მან თავისივე შარშანდელ მსოფლიო რეკორდს 0,12 წამი „ჩამოაქრა“.
ჩემპიონატის დასურვის წინ გაიმართა ესტაფეტა 4x100 მეტრზე თავისუფალი სტილით. „ლოს-ანჯელის ატლეთიკ კლუბის“ კვარტეტმა (პიევესი, უესტონი, ფროლინი და მეკლი) დისტანცია 8 წუთსა და 28,8 წამში გაცურა. ესეც ახალი მსოფლიო რეკორდია, ძველი მიღწევაც — 8,31,7 — აშშ-ს მოცურავეებს ეკუთვნოდათ.
ამრიგად, ამერიკის მოცურავეთა ჩემპიონატში 11 მსოფლიო რეკორდი გაუმჯობესდა.

პარსპელებმა იციან დახვეწილობა და გართობის ყადრი. ისინი თავისუფალ საათსაც კი არ კარგავენ უქმად და გატაცებით ეწაფებიან სიმხვევისა და ჯანმრთელობის ყველაზე ნაღდ წყაროს — ფიზიკურ კულტურას.
აი, ამ სურათზეც ერთ-ერთი ასეთი მომენტია აღბეჭდილი. ვისლის სანაპიროზე მდებარე სპორტულ მოედნებზე ვარსკვლავები თავდავიწყებით თამაშობენ ფრენბურთს.
შ. ზარგარიანის ფოტო.
(ჩვენი სპეც. კორ.)

ახლა ტალინში

ტალინი, 24 აგვისტო. დღეს აქ დაიწყო კალათბურთულ ვაჟთა საერთაშორისო ტურნირი, რომელშიც მონაწილეობენ ამერიკის შეერთებული შტატების ოლიმპიური ნაკრები, ლიტვის, ესტონეთის გუნდები და სსრ კავშირის ახალგაზრდული ნაკრები.
პირველად მოედანზე გამოვიდა-

ნენ ახალგაზრდა საბჭოთა სპორტსმენები და ესტონელები. გაიმარჯვეს მასპინძლებმა — 86:76.
შემდეგ ლიტველები შეხვდნენ ამერიკის შეერთებული შტატების კალათბურთელებს, რომლებმაც მანამდე მოსკოვსა და კიევში იასპარეზეს.
გაიმარჯვეს ამერიკელებმა — 82:69.

204

ტოკიო, 25 აგვისტო. მსოფლიოს 33 ქვეყნის ოლიმპიურმა კომიტეტებმა უკვე განაცხადეს 1972 წლის ზამთრის ოლიმპიადის (საპორტ) მონაწილეობის სურვილი. „თეთრი თამაშები“ 3 თებერვალს დაიწყება. პოკაიდოს კუნძულზე სასაპორტო ყველაზე მრავალრიცხოვანი გუნდების გაგზავნას ვარაუდობენ აშშ (115 სპორტსმენი), გერ (106), სსრ კავშირი (105).

**ფეხბურთის
აპგაბი**

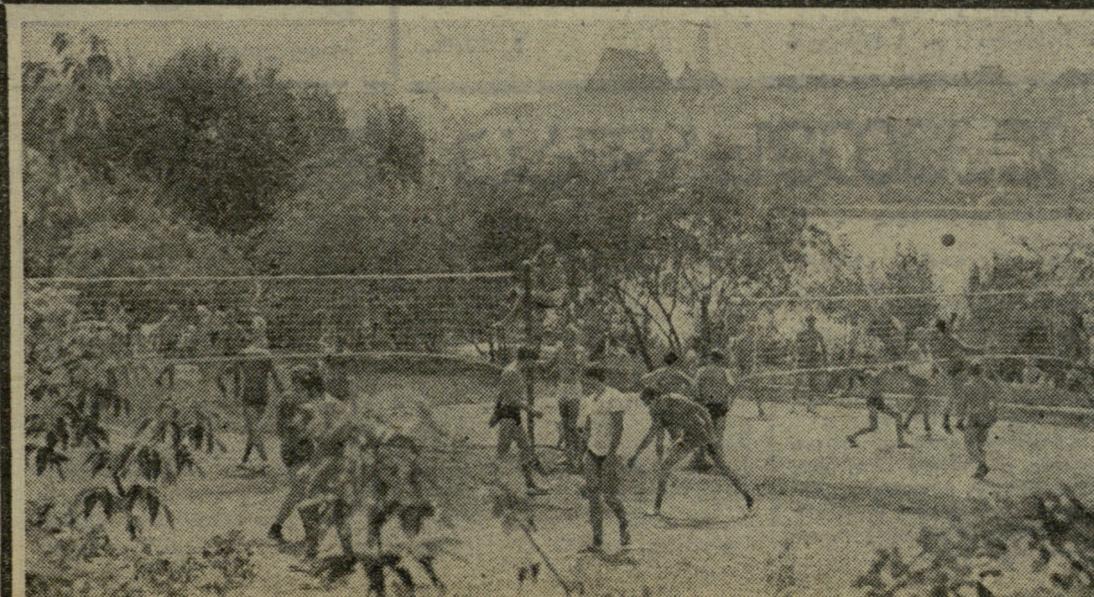
მოსკოვი, 25 აგვისტო. რსფსრ-ს ფეხბურთის ფედერაციის გადაწყვეტილებით, საქავშირო პირველობაში მონაწილე „ბ“ კლასის მეორე ზონის I ქვეჯგუფის გუნდების 22 აგვისტოსთვის დანიშნული მატჩები სხვა დროს გაიმართება.

24 აპრილის გაიმართა „ა“ კლასის პირველი ჯგუფის გუნდების მორიგი კალენდარული მატჩები საქავშირო პირველობაზე: „სტრითკული“ (აშხაბადი) — „მოდლოვა“ (კიშინიოვი) 1:1, „პამირი“ (დუშანბე) — „დნეპრი“ (დნეპროპეტროვსკი) 0:1, „ალგა“ (ფრუნზე) — „კარპატი“ (ლეფოვი) 0:0, „კრილია სოვეტოვი“ (კუბინევი) — „ყუბანი“ (გრასნოდარი) 1:0, „ტექსტილშიკი“ (ივანოვო) — „მეტალისტი“ (ხარკოვი) 0:0, ასკ (ხაბაროვსკი) — „დავუგავა“ (რიგა) 0:0, „ყაირათი“ (ალმა-ათა) — „ფალგირისი“ (ვილინიუსი) 2:0, „მასტიორი“ (ყარაგანდა) — ასკ (კიევი) 1:0, „ურალმაში“ (სვერდლოვსკი) — „რუბინი“ (ყასანი) 0:1, „ვოლგარი“ (ასტრახანი) — „დინამო“ (ლენინგრადი) 1:2.
თბილისის „ლოკომოტივიმ“ მოსკო-

ვში ანგარიშით 1:0 დაამარცხა ადგილობრივი თანაკლუბელები.

„ა“ კლასის მეორე ჯგუფის (II ზონა) გუნდების მონაწილეობით 24 აგვისტოს გამართული მატჩები ასე დამთავრდა: „ვოლგა“ (კალინინი) — „სტალი“ (ვოლოგრადი) 1:0, „შინიკი“ (იაროსლავლი) — „დინამო“ (სტავროპოლი) 2:0, „სატურნი“ (რიბინსკი) — „ტორპედო“ (ტაგანროვი) 4:0, „ტრუდი“ (ვორონეჟი) — „დინამო“ (კიროვოაბადი) 0:0, „მეტალურგი“ (ლიპეცი) — „ფოლადი“ (სუმგაითი) 1:0, „სალუტი“ (ბელგოროდი) — „დინამო“ (მახაჩკალა) 1:1, „შინიკი“ (ლენინკანი) — „დრუბა“ (მაიკოპი) 1:1, „ვოლგა“ (ვორონი) — „მეტალურგი“ (ტულა) 1:2.
ბრიანსკის „დინამოსა“ და კალუგის „ლოკომოტივის“ მატჩი ვადატანილია 27 აგვისტოსთვის. ვადატანილია აგრეთვე ბათუმის „დინამოსა“ და ნალჩიკის „აგტომობილისტის“ შეხვედრა.

სან-რამონ (იტალია), 25 აგ-

თბილისის „ლოკომოტივიმ“ მოსკო-

ქურნალისტური კალეების ტურნირი

ახლა, როცა დღის წესრიგშია სსრ კავშირის ხალხთა V სპარტაკიადის პროპაგანდაში მათი წვლილი განსაკუთრებული უნდა იყოს. სწორედ ამიტომ ფიზკულტურის საქვეყნო კომიტეტმა და სსრ კავშირის სპორტულ შურნალისტთა ფედერაციამ გადაწყვიტეს ჩატარონ კონკურსი სპარტაკიადის საუკეთესოდ გასუქებაზე პრემიის, ტელევიზიისა და რადიოს საშუალებით.

კონკურსში შეუძლიათ მონაწილეობა მიიღონ ცენტრალური, რესპუბლიკური, სამხარეო, საოლქო და ახალგაზრდული გასუქების რედაქციებში, სპორტული გამოცემების რედაქციებში, ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის რესპუბლიკურმა, სამხარეო და საოლქო კომიტეტებში, აგრეთვე ცალკეულმა შურნალისტებმა.

კონკურსი ტარდება ორ ტურად. პირველ ტურს სტარტი მიეცა 8 აგვისტოს და მას ფინაში 1971 წლის 15 ივლისს ექნება. ეს ტური მოიცავს რაიონული, საქალაქო, საოლქო, სამხარეო და რესპუბლიკური სპარტაკიადების გასუქებას.

მეორე ტურში გასუქებული იქნება სსრ კავშირის ხალხთა V სპარტაკიადის ფინალური შეჯიბრებები.

კონკურსის მონაწილეთა ვითარება უნდა იქნება ძირითადი თემი:

სსრ კავშირის ხალხთა სპარტაკიადის ხალხთა, სილამაზის, ახალგაზრდობის სახალხო ზეიმია;

სსრ კავშირის ხალხთა სპარტაკიადის საბჭოთა ადამიანების ურდული მგობრობის დამამტკიცებელია;

სსრ კავშირის ხალხთა სპარტაკიადის მნიშვნელოვანი ეტაპია უმაღლესი სპორტული ოსტატობის მიღწევები;

სპარტაკიადის მონაწილე სპორტსმენთა სულიერი და სწავლებითი თვისებები (ნებისყოფის, ვაგაკობის, უდ-

რეობის, სპორტული ვითვის გამოვლენა);

ფიზკულტურული მოძრაობის მასობრიობა, მისი სოციალური მნიშვნელობა;

ფიზიკური კულტურის კოლექტივი მასობრივ-ფიზკულტურული მოძრაობის ძირითადი უკრედა;

გამარჯვების მოპოვებაში ერთსულეობა და კოლექტივიში საბჭოთა სპორტსმენების დამახასიათებელი თვისება.

კონკურსი უნდა იქნება 2 ტურის უმაღლესი მნიშვნელოვანი ეტაპი 1971 წლის ოსტატობის ნიშნად.

გამოწვევებული მასალების, ტელე და რადიოგადაცემების ხარისხი, ენის მრავალფეროვნება (ანგარიში, რეპორტაჟი, ჩანახატი, ნარკვევი, პუბლიცისტაჟი), აგრეთვე, ოსტატობა და შურნალისტური მიგნება ამა თუ იმ მასალაში.

განსაკუთრებით იქნება შეფასებული შურნალისტების ჩატარებული საორგანიზაციო-მასობრივი ღონისძიებები: შეჯიბრებები შურნალ-გასუქების რედაქციების, ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის კომიტეტების პრესბუშე, მოკავშირე რესპუბლიკების გასუქების, სატელევიზიო და რადიოსტუდიების რედაქციების შორის მასალების ურთიერთგაცვლა, თემატური გვერდების გამოშვება და ა. შ.

კონკურსი უნდა იქნება 2 ტურის უმაღლესი მნიშვნელოვანი ეტაპი 1971 წლის ოსტატობის ნიშნად.

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტის 3 პრიზი ცენტრალური გასუქების რედაქციებისთვის და 2 პრიზი რესპუბლიკური, სამხარეო და საოლქო პარტიული გასუქებისთვის;

სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოს ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის სახელმწიფო კომიტეტის 2 პრიზი ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის რესპუბლიკური, სამხარეო და საოლქო კომიტეტებისთვის;

საკავშირო ალკ ცენტრალური კომიტეტის 3 პრიზი რესპუბლიკური,

სამხარეო და საოლქო ახალგაზრდული გასუქების რედაქციებისთვის;

სსრ კავშირის თავდაცვის სამინისტროს სპორტული კომიტეტის ერთი პრიზი საოლქო და საფლოტო გასუქების რედაქციებისთვის;

ფიზიკური კულტურისა და სპორტის საქვეყნო კომიტეტის 3 პრიზი და გასუქების „სოვეტსკი სპორტს“ 1 პრიზი სპორტული გასუქების რედაქციებისთვის, კომიტეტის 2 პრიზი სპორტული შურნალისტების რედაქციებისთვის.

გარდა ამისა, დაწესებულია პირადი პრიზები შურნალისტების სხვადასხვა შანსში:

3 პრიზი საუკეთესო პუბლიცისტური სტატიებისთვის;

2 პრიზი საუკეთესო ნარკვევებისთვის;

2 პრიზი საუკეთესო რეპორტაჟებისთვის;

2 პრიზი საუკეთესო ფოტორეპორტაჟებისთვის;

1 პრიზი საუკეთესო ფოტოსურათებისთვის.

კონკურსში წარმატებით მონაწილეობისთვის რედაქციები და ცალკეული შურნალისტები აგრეთვე დაჯილდოვდებიან სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭოსთან არსებული ფიზი-

კური კულტურისა და სპორტის კომიტეტის სიგელებით და სსრ კავშირის ხალხთა V სახალხო სპარტაკიადის სამასობრო მადლობით.

საკონკურსო მასალები უნდა გაიგზავნოს შურის მისამართით: Москва, Г-69, Скатертный пер., 4, აღნიშვნით: «Турнир журналистских перьев» არა უგვიანეს 1971 წლის 15 სექტემბრისა (საფოსტო შეტემა).

კურის განსახილველად გაიგზავნება გასუქების ან ალბომში ჩაყვანილი და გაფორმებული საგაზეთო ამონაჭრები შესაბამისი ფიზიკური კულტურისა და სპორტის კომიტეტისა და სპორტული შურნალისტების ფედერაციების დასკვნით (წარდგინებით). გასუქებისა და შურნალისტების რედაქციებშიც უნდა იქნებოდეს სსრ კავშირის ხალხთა ენებზე, უნდა წარმოადგინონ ძირითადი მასალების ანოტაციები, ნარკვევების, სტატიების მთლიანი თარგმანები.

ტელევიზიისა და რადიომაუწყებლობის რესპუბლიკური, სამხარეო და საოლქო კომიტეტებში უნდა გამოგზავნონ თავიანთი საუკეთესო გადაცემები და ტელევიზიული შერჩევები სპორტული შურნალისტების ფედერაციების დასკვნით (წარდგინებით) კონკურსის დებულებების თანახმად აღნიშნულ პერიოდში რედაქციების მიერ გაწეული მუშაობის შესახებ. ეს მასალები გაიგზავნება მისამართით: Москва, И-427, ул. академика Королева, 12. Главная редакция местного телевидения и радиовещания.

სსრ კავშირის ჩაბარდა

თბილისის ქარხანა „ელექტროძრავაში“ რამდენიმე წლის წინ კარგი ნიშნისა და, ფრენბურთელები, ფეხბურთელები ჰყავდათ. ისინი ისაკუთრებდნენ სიგელებს, ტანსაცმელს... ახლა ეს სახელოვანი ტრადიციები წარსულს ჩაბარდა.

ამწყოში სააქროს № 2 ბრძოლა კომუნისტური შრომის კოლექტივის საბატო სახელს ატარებს. თითქოს აქ სპორტის საბატო დონეზე უნდა იდგეს, მაგრამ 30 კაცში ვერც ერთ სპორტსმენს ვერ ნახავთ. მართალია, ლ. მურადოვი და ბ. ფილიფევი თავის დროზე ფრენბურთისა და კალათბურთის თამაშობდნენ, კარგად იცნობენ ამ სახეობებს, მაგრამ ამხანაგებისთვის ცოდნის გაზიარებაზე არც ფიქრობენ. ერთი სიტყვით, აქ დევნილია — ყველა ერთისთვის, ერთ ყველაისთვის! — მხოლოდ ქალაქისთვისაა. ვინ, თუ არა კომუნისტური შრომის დამკვირვებმა უნდა მისცენ მაგალითი სხვებს სპორტული საქმიანობის აღმაშენებლისთვის.

სადღესოდ ქარხანაში მხოლოდ ფეხბურთის სექცია მუშაობს და ისიც დიდი ხარვეზებით. არც გეგმა გაჩნიათ, არც საწვრთნელ მეცადინეობაზე დასწრების აღრიცხვა.

ქარხანაში 156 კომკავშირელია. ზემდგომი ორგანოების მითითების თანახმად ყველა მათგანს უნდა ჩაებარებინა სპორტულ-მასობრივი და თავდაცვითი საქმიანობის სა-

კავშირო კომკავშირული კონკურს-დათვალიერების გამოცემა. სინამდვილეში ეს გამოცემები რამდენიმე ათეულმა კაცმა ჩააბარა და ისიც მხოლოდ 100 მეტრზე რბენასა და ხელყუმბარის ტყორცვაში. კომკავშირული ორგანიზაციის მდივანმა გ. ცინცაძემ რატომღაც დაივიწყა, რომ სხვა ნორმატივებიც არსებობს. სამაგიეროდ, 12 მაისს გამართულ ქარხნის კომკავშირულთა კრებაზე თავის მოხსენებაში იგი თავს იქებდა, შეეცნებინებდა შემდეგ საწარმოო ტანვარჯიში ექვსივე საამქროში ტარდება და განსაკუთრებით კარგადაა დაყენებული ქარხნის სამმართველოში. სინამდვილეში კი მშრომელთა გაჯანსაღებისა და შრომისნაყოფიერების ზრდის ეს საუკეთესო საშუალება ექვსიდან მხოლოდ ერთში — ამწყოში საამქროშია დანერგული.

მდივანი თავის მოხსენებაში სიამაყით იმსახე ამბობდა, რომ თითქოს აღრე სექციები ორ კვირაში ერთხელ საქმიანობდნენ, ახლა კი ყოველ კვირას მეცადინეობენ. ეს ალბათ მას დიდ პროგრესად მოეჩინია. სწორედ ასეთი ინტერვალებით მეცადინეობის ნაყოფია, რომ შედეგები ჯერ კიდევ მეტად დაბალი აქვთ. თუ დაუფრებებ, ქარხანაში 50 ფრენბურთელი ჰყავთ, თანრიგისანი კი მხოლოდ ... 5. 20 მძლეოსნიდან არც ერთი თანრიგისანი არ არის.

„ელექტროძრავაში“ 270 ფიზკულტურელს ითვლიან. მათგან 100 ქალია და, თქვენ წარმოიდგინეთ, მათთვის ერთი სექცია კი არაა შექმნილი.

უქმად ცდება მაგიდის ჩოგბურთის პავილიონი, სადაც, თუ გული გულობს, უნდა იქნება და ძალისხმევაში საწვრთნელი სარბიელის მოწყობაც შეიძლება, მით უმეტეს, რომ მუშახელი და სამუშაო

მასალა ბრ აკლიათ. სამწუხაროდ, თათსანი არაფერს ჩანს...

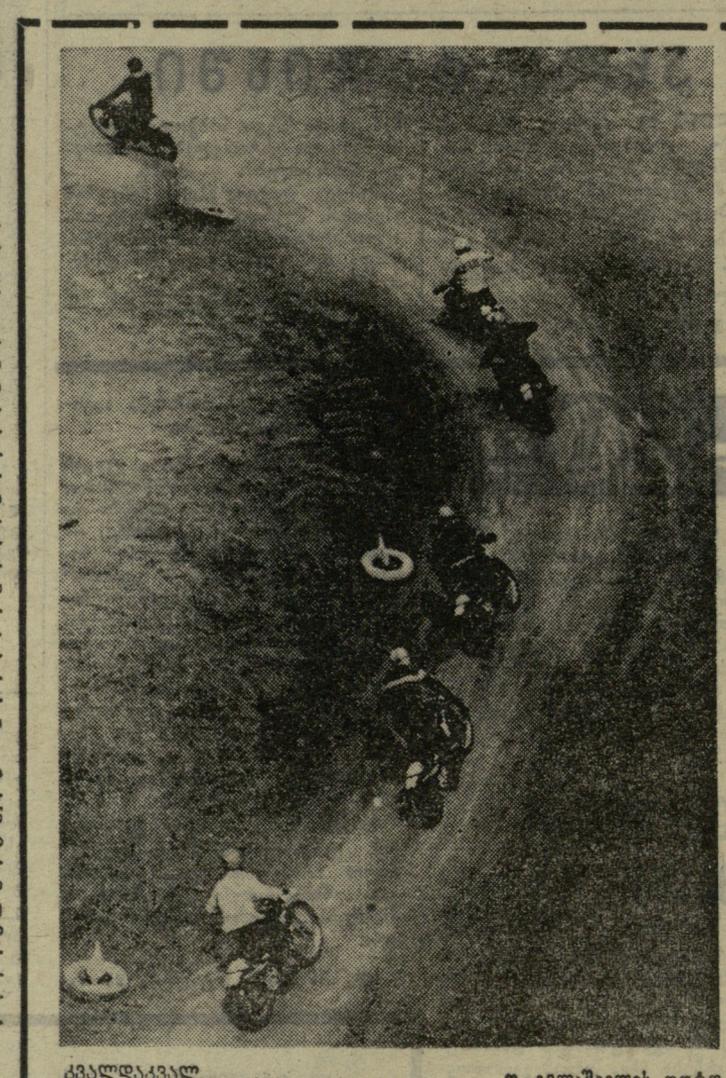
ქარხანაში გამაჯანსაღებელი საქმიანობაც მივიწყებულია. არ ეწყობა ტურისტული ლაშქრობები, საშუალო და უფროსი ასაკის ადამიანთა ტურნირები.

შეიძლება შემდეგონ: შარშან დიდოსტატმა დ. ბრონშტეინმა ჩვენს საწარმოში 12 დღეზე ჭადრაკის ერთდროული თამაშის სეანსი გამართა, ეწყობოდა მატჩები ფეხბურთში, ფრენბურთში, კალათბურთში. ეს ხომ ზღვაში წვეთია, საწარმოო ტანვარჯიშის მეთოდისტ გ. გვანცელაძეს საქმიანობის უფრო ფართოდ გაშლა შეეძლო, მაგრამ ... სხვა საქმიანობა დაავებული: შარშან ნოემბერს ქარხნის ბროფორგანიზაციის თავმჯდომარედ აურჩევიათ. არა, ჩვენ საზოგადოებრივი დატვირთვის წინააღმდეგ როლი ვართ, მაგრამ გვანცელაძემ ძირითადი მოვალეობა დაივიწყა და მთლიანად პროფკავშირის საქმიანობაში ჩაეფლო.

„ელექტროძრავის“ საწარმოო ტანვარჯიშის მეთოდისტის გვანცელაძის გაქირება კარგად იცინებს ქარხანაში, ელექტროსადგურებისა და ელექტრომრეწველობის მუშაკთა პროფკავშირის რესპუბლიკურ კომიტეტში, მაგრამ დამარბებაზე არაფერს ფიქრობს. ჩვენი აზრით კი აჯობებდა გვანცელაძე მისი ძირითადი საქმიანობისთვის დაებრუნებინათ, ვინაიდან მან ორი კურსის დარტყმით იღო მეტოქის კარი — 1:0.

გავიდა კიდევ რამდენიმე წელი და „დილის“ ხელახალი იერიში მეორე გოლით დამთავრდა: კაბანაძემ მარცხენა მხრიდან აუარა გვერდი მცველებს და დარტყმა კარში. ფილმი მოიგვრია ბურთი, მაგრამ მას მიუღწერია ბურჯანაძემ და ანგარიში გაზარდა.

ასეთი უპირატესობა მატჩის დი-

ბავალაკვალი. გ. გელაშვილის ფოტო.

სსრ კავშირის პირველობა

1970

სსრ კავშირის პირველობა

II სეზონი

სსრ კავშირის პირველობა

უკეთესადც შეიძლება

გორი, ქალაქის სტადიონი. 24 აგვისტო.

„დილა“ (გორი) — „მამუკი“ (პიატიგორსკი) 2:1 (2:0).

„დილა“: ჩილიძე, კოხანი (ნახარბიძე), კობიაშვილი, გვანდსკი, ამბრიაშვილი, გუზუბია, ჭეიშვილი, გელდიაშვილი, კაპანაძე, ბურჯანაძე (მარდიშვილი), მალაძე (პაპიაშვილი).

„მამუკი“: ფილა, პერედვევა, კუზინი, ერიოშენკო (ოტარაძე), კორეცკი, მუსკალენკო, ხოხლოვი, კვარაცხელია (მარხაია), კრავევი (კრიხტილიუვი), იანბორისოვი, კუში.

მსაჯი გ. კარაბეტიანი (ერევანი).

გორელმა ფეხბურთელებმა

საუცხოლო ჩატარეს მატჩის დებიუტი. გორ მხოლოდ პირველი წუთები მიმდინარეობდა, როცა მათ სწრაფი კომბინაცია გაითამაშეს და გელდიაშვილმა შორიდან ზუსტად დარტყმით იღო მეტოქის კარი — 1:0.

გავიდა კიდევ რამდენიმე წელი და „დილის“ ხელახალი იერიში მეორე გოლით დამთავრდა: კაბანაძემ მარცხენა მხრიდან აუარა გვერდი მცველებს და დარტყმა კარში. ფილმი მოიგვრია ბურთი, მაგრამ მას მიუღწერია ბურჯანაძემ და ანგარიში გაზარდა.

ასეთი უპირატესობა მატჩის დი-

საწყისში ბევრს ნიშნავს

ამიტომ გორელმა ტიპი ჩატარეს დარტყმულად, აქტიურად, ტემპიანად.

შესვენების შემდეგ „მამუკმა“ სცადა კონტროლში შექმნა და გარკვეული ხნით უპირატესობასაც მიადგინა. მაგრამ სტუმრების მთელი ეს მოწადინება დროებითი აღმოჩნდა: მასპინძლებმა მსუბუქი მიიღეს: ერთ-ერთი მცველის სტატიით თამაშისთვის „მამუკის“ კარში დანიშნა პენალტი. გორელმა 11-მეტრიანი დარტყმა მიანდეს ენუხაიას, მან

კი უხეიროდ გააკეთა ეს და მეკარე

ბურთის მოგერიების საშუალება მისცა. ეს რომ არა, „დილა“ ამ მატჩს გაცილებით უკეთესი ანგარიშით დამთავრებდა.

პიატიგორსკელმა ფეხბურთელებმა დიდი აღშფოთებით ითამაშეს დარჩენილ დროში, მაგრამ შეტეგს მხოლოდ ის, რომ კრისტალიუკმა 75-ე წუთზე შეამცირა განსხვავება ანგარიშში. ბოლო წუთებში მეკარე ჩლიძისა და მცველებს დიდი დატვირთვის გადატანა მოუხდათ კარის უხეირობის: უგუნებელსაყოფად.

გ. გელაშვილი, (ტელეფონით, ჩვენი კორ.).

წარუმატებლობა და რწმენა

საქონელი საქონელი

● გავრიელ დიმიტრის ძე, რომელიც წელს გახდება სსრ კავშირის ფეხბურთელთა ნაკრები მსოფლიო ჩემპიონი?

— ჩემი ღრმა რწმენით, მექსიკისთვის ჩვენი ნაკრები მზად იყო. როგორც უფროსი მწვრთნელი, მიმართა, რომ შემადგენლობის განსაზღვრაშიც არ შეეცდებოდნენ: ჩვენ ავიყვანეთ საუკეთესო, რაც კი გავაჩინა, კურსი ავიღეთ ახალგაზრდობაზე (არ ვიცი, რამდენად შეიძლება ეს შევდომოდ ჩაითვალოს). და ვფიქრობდი, რომ სწორედ იგი იოლად გადაიტანდა მალაი-მთიანეთის სინდრომებს. მაგრამ... ცუდი მუდამ ცუდად რჩება. აი, ზოგიერთი სურდასადები მონაცემი, რომლებიც ჯერ არსად გამოქვეყნებულა.

კანადიანი ოთხიდან გავიდა, უმალვე ბლოკნოტით ხელში დაბრუნდა, გადაფურცლა და განავრცო.

— იტალიის ნაკრებში არ იყო არც ერთი მოთამაშე 19-დან 23 წლამდე, გერმანიის ნაკრებშიც ასევე, ურუგვაის გუნდში — 2, ჩვენს ნაკრებში — 4. საბოლოო ჯამში ჩვენ ახალგაზრდული ვიყავით ნახევარფინალისტებზე 1,5-დან 3,5 წლამდე. შევდომოდა კურსის ადრე ახალგაზრდობაზე?.. წარუმატებლობის მეორე მიზეზი, — მან ბლოკნოტი გვერდზე გადადო და ოთხიანი გაიარა: — ჩვენ არ გვავადა ექსტრა-კლასის ფეხბურთელები, ანაზა ლიდერები, გარდა შესანიშნავად მოთამაშე შესტრინიოვისა. ყველაზე სამწუხარო ისაა, რომ ასეთი მოთამაშეები ჩვენს ფეხბურთში ასლა საერთოდ არ არიან. ვისი იმედი გვქონდა? ნახევარდაცვაში მუხტანის ან ასათიანისა. მაგრამ ვერც ერთმა და ვერც მეორემ შეძლო ლიდერის ტიტოლის ზიდვა. ბიშოვს თავისი ნიჭიერებით შეეძლო ასეთი ლიდერი ყოფილიყო, მაგრამ თამაშით ვერ დაიმსახურა საყოველთაო აღიარება. მინდა ყველას გასაგონად აა, რა ვუქნა. დასვენების შემდეგ ბიჭები ნაკრებში მოვიდნენ გაწვრთნალობის გაჩვენული დონის შენარჩუნებით. და ყოველგვარი მონაცემები გვარწმუნებდა, რომ ეს დონე იზრდებოდა. ჩვენ სკორებს დავადგენით: დატვირთვების მატრის გზას. შემდეგ, როცა მალაი-მთიანეთის მივალდით, კიდევ უფრო უნდა გაგვეზარდა ფიზიკური დატვირთვები, მაგრამ ამას ვერ გავაკეთებდით, ვინაიდან იმ პირობებში ეს კატასტროფით გვემუქრებოდა.

და მიუსდევდა ყოველივე ამისა, მე საბჭოთა ფეხბურთის ოპტიმისტურად ვაფასებ. ჩვენ ვიწვებით ჩემპიონები (თუმცა როდის, არ ვიცი). მაგრამ სამამისოდ საჭიროა ჩვენი ფეხბურთის წინაშე მდგარი მთელი რიგი პრობლემების გადაწყვეტა. და რაც მოავარია, მოდი, ნუ დავიფიქსებ, რომ ჩვენ ერთადერთი ვართ საბჭოთა ქვეყნის სახეობის წარმომადგენელთაგან, პროფესიონალებს რომ ვემუქვით... სოლო პირადად მე რაც შემიძლება როგორც მწვრთნელს, ყოველთვის მეტი რაღაც ვუსურვებდი ჩემს გუნდს.

● გამოდის, თქვენ უკმაყოფილო ხართ თქვენი „სამწვრთნელო ბედით“?

— არაერთხელ შემთხვევაში. მე კმაყოფილი ვარ.

ბრაზილიელთა ნინაქაქა

რიო-დე-ჟანეირო, 24 აგვისტო. ბრაზილიის ფეხბურთის კონფედერაციამ შეიმუშავა მსოფლიო ჩემპიონატის ჩატარების ახალი სისტემა, რომელიც, მისი ავტორების აზრით, ყოველგვარ შემთხვევითობას გამორიცხავს. ჩემპიონატის გამართვის ახალი სისტემის მომხრეებს მიანიჭია, რომ მომავალი მსოფლიო პირველობის ფინალში 16 გუნდი კი არა, 22 ან 24 კოლექტივი უნდა მონაწილეობდეს, რომლებიც ორ ჯგუფად დაიყოფიან და წრიული სისტემით იბრძობებენ იმ 2-2 საკუთრი სთავის, რომლებმაც ოთხ საუკეთესო კოლექტივის უნდა მოუყაროს თავი. ოთხთა ტურნირიც ასევე წრიული სისტემით მოეწყობა. ბრაზილიელები თავიანთ წინადადებას ფეხბურთის საერთაშორისო ფედერაციას წარუდგინენ და იმედოვნებენ, რომ ფიფას წევრები მას გულმოდგინედ შეისწავლიან.

საუბარი სსრ კავშირის დამსახურებულ მწვრთნელთან ბ. კახალინთან

● ნერვიულობა, როცა თქვენი ბიჭები თამაშობენ?

— ძალიან. მაგრამ ვეცდები, ეს არავის ვაჩვენო. ზოგიერთი მატჩის დროს წინაშე ორ კილოგრამამდე ვიკლებ. ასეთია მწვრთნელის ცხოვრება...

● უცხოელი კოლეგებიდან ვინ მიგაჩნიათ საუკეთესო მწვრთნელად?

— გერმან ნაკრების ყოფილი მწვრთნელი ზეპ პერნერერი, ინგლისელი ლალტერ უინტერბოტი, უნგრელი ლაიოშ ბაროტი და, რა თქმა უნდა, ალფ რამსი.

● ზო, რამხელა რას იტყვი იმის თაობაზე, რომ იგი ახლა ყველაზე აცხადებს, ბრაზილიელებმა მექსიკაში ვერაფერი გვიჩვენეს?

— ეს არაა სწორი. და ვის, თუ არა სერ, რამსისა, ეს კარგად უნდა მოეხსენებოდეს. ბრაზილიელები ინგლისსა და მექსიკაში სრულიად განსხვავებული გუნდები. ისინი სწორუბარნი იყვნენ მომართაში. მათ ბრწყინვალედ გამოიყენეს თავიანთი მოთამაშეების ინდივიდუალური ღირსებები და, ამავდროს, საოცრად კოლექტიურად თამაშობდნენ. და მთავარია, ისინი შესანიშნავად იყენებდნენ საერთოდ განწყობილი. მე საერთოდ მფიქნია, რომ ბრაზილიელთა მიანიჭი გასდებოდნენ მსოფლიო ჩემპიონები, მიუხედავად იმისა, ვინ იქნებოდა მათი მწვრთნელი — სალდანიას, საგალო თუ სხვა ვინმე.

● გავრიელ დიმიტრის ძე, როგორ ფიქრობთ, რომელი პროფესიონალი უფრო შეეფერება ფეხბურთის მწვრთნელისად? როგორ აფასებთ იმ ფაქტს, რომ სალდანიას პროფესიონალი უფრო ნათესავია და არა საგალოს უთამაშა ფეხბურთი?

— ფეხბურთის კარგი მწვრთნელი შეიძლება იყოს მხოლოდ ის ადამიანი, რომელსაც უშუალო ურთიერთობა აქვს ფეხბურთთან. და ფიქრობ, რომ ეს ყველაფერი ასეა, ბრაზილიის გარდა. თქვენ ასლა დასახელებული სალდანიას, მე კი დავისახელებთ ლულუს, რომელიც 13 წელიწადს წვრთნიდა „სანტოსს“ და პროფესიონალი მათემატიკის მასწავლებელია. მაგრამ საქმე ისაა, რომ ბრაზილიაში მწვრთნელს სულ სხვა ამოცანები აქვს, ვიდრე სხვა ქვეყნებში. ბრაზილიელ მწვრთნელთან ხომ სასწრაფო მზა ფეხბურთელები მიიღიან. მათთვის მთავარია შემაღელოება განსაზღვრონ და წესრიგი დაამყარონ. სამამისოდ კი ყოველი პროფესიონალი გამოდგება.

● თქვენი დამოკიდებულება გულშემატკივრებთან?

— სასწრაფო დადებითი. ისინი ფეხბურთელებს თამაშის სტიმულს აძლევენ. განსაკუთრებით მინდა აღვნიშნო: ჩვენი, საბჭოთა გულშემატკივრები.

● რა ხან სიტყვამ მოიტანა, მთავრად შევიჩვიე. კივის „ლინა-მოს“ გულშემატკივრებს ვერაფრით ვერ გაუგიათ, ბოლოს და ბოლოს რა დაემართა მათს გუნდს?

— ჩემი აზრით, კიველები თათბართა ცვლის მსხვერპლი არიან. ამის ნიშნები ჯერ კიდევ შარშანდელ სეზონში იგრძნობოდა. აცალეთ გუნდს ფეხზე დადგომა და იგი უწინდელით კარგი იქნება. კარგი იმიტომ, რომ ასლა გუნდში უწინდელზე მეტი მნიშვნელობის თავდასხმას ანიჭებენ. კიველები აუცილებლად ათამაშდებიან. უფრო მეტიც: ვფიქრობ, ისინი წელულებსაც ანგარიშგასაწევი არიან...

● ვინ იქნება ქვეყნის ჩემპიონი?

— ამასვე მხოლოდ ჯაღჭარხს შეუძლია უპასუროს... მოსკოვის „ლინა-მოს“ ახლა კარგად გამოიყურება. „სპარტაკი“ კარგად თამაშობს. იქ შესანიშნავი მიზეზები არიან, მაგრამ რამდენს გაუძლებენ?

● რას აფასებთ ყველაზე მეტად ფეხბურთელში?

— უპირველეს ყოვლისა მორალურ-ნებელობით თვისებებს. კოლექტივი რომ ნებისყოფიანი ადამიანებით ჩამოყავალიდნოთ, იგი ბრწყინვალე იქნება. ასეთი კოლექტივი ჩვენში იყო და იქნება კიდევ.

● როდის უფრო ადვილი იყო ნაკრების წვრთნა, უწინ თუ ახლა? თუ შეიძლება დასახელებული ყველა დროის სიმბოლური ნაკრები იმ მოთამაშეთაგან, რომლებთანაც გიშუშვანიან?

— უწინ ნაკრებთან მუშაობა უფრო ადვილი იყო. ჩვენ გვეყვოდა ვერც წოდებული „საბაზო“ გუნდები. ნაკრები, ზოგჯერ, მაგალითად, თითქმის „სპარტაკისგან“ შედგებოდა. ასლა ასეთი გუნდები არა გვყავს. დაკომპლექტება სდებდა ვარსკვლავების პრინციპით. ეს კი სულ სხვა საქმეა: ყოველი გუნდი განსხვავებული სისტემით თამაშობს და თამაშის წარმოების მეთოდებიც სხვადასხვაა. ამავდროს ერთნაირი ნიშნებიც უნდა გვახსოვდეს: ქართველები მუდამ ქართველები არიან, უკრაინელები — მუდამ უკრაინელები.

სიმბოლურ ნაკრებს ვერ დავისახელებთ, ვინაიდან ეს საკმაოდ დელიკატური საქმეა. გამოჩინილი ფეხბურთელების ჩამოთვლას კი, მე მგონია, შევძლებ. პირველ ყოვლისა ეს იაშინია — ყველა დროისა და სალების მეკარე, მსოფლიო ფეხბურთის ეპოქალური მოვლენა. შემდეგ სიმონიანი, ნეტო, ვალენტინ ივანოვი, ვორთონი, სტრელცოვი და, უპიკელოდ, შესტრინიოვი. დროის გამოცდას ყოველმა მათგანმა გაუძლო. თავის დროზე მე დასახელებული კიდევ მეტრეველს, პონკოვს და მესეს. სხვათა შორის, მესხი საერთოდ განუყოფელია...

● თქვენ დროის გამოცდა ახსენეთ. რა საგანს ძალების გაფორმების პერიოდში წახვიდეთ თუ ბოლომდე ითამაშო?

— დუმარტსებლად, ლამაზად წასვლა დიდი ვაჟკაცობაა. ასე წავიდა სიმონიანი, ასე წავიდა პოკევი ბიარის მათრთვი. ხოლო კითხვაზე: „რა ასაკამდე შეიძლება ითამაშო?“ ძალიან კარგად უპასუხა ერთმა ცნობილმა ბალეტმასტერმა (რა თქმა უნდა, ის ცხვეპზე ამბობდა): „მეცა 70 წლამდე შეიძლება, ოღონდ საკითხავია, ვინ იქნება მასურბელი და რას იტყვის...“

● გავრიელ დიმიტრის ძე, რომელი აყვალაზე სამწუხარო წარუმატებლობა თქვენს სამწვრთნელო კარიერაში?

— ინგლისის ნაკრებთან წაგება 1958 წელს, ანგარიშით 0:5. ეს მით უფრო სამწუხაროა, რომ მატჩის ბოლო სუთ წუთში მოხდა. მაგრამ ფეხბურთი ფეხბურთია. სწორედ ამითაა იგი მშვენიერი.

● ფეხბურთი თქვენი საყვარელი სახეობაა?

— რა თქმა უნდა. კიდევ ციგუნები, პოკე, ჭადრაკი, მხატვრული ტანვარჯიში.

● ბოლო შეკითხვა. ნაკრებთან ერთად თქვენ პირველად როდის გაემგზავრეთ და მერე რა...?

— ამ კითხვაზე ძნელია პასუხის გაცემა. ეს ჩემი მესამე მსოფლიო ჩემპიონატია და მესამე წარუმატებლობა. მაგრამ ვინც უნდა იყოს სამჭოთა კავშირის ნაკრების მწვრთნელი, მჯერა, რომ ჩვენები მსოფლიო ჩემპიონები იქნებიან.

ა. შადევი.

(ჩვენი სპეც. კორ.)
გაზეთი „სოციალისტიკესკაია ინდუსტრია“. 23 აგვისტო.

სურათზე: თბილისის „ლინა-მოს“ და ბრაზილიის „პაიას“ გუნდების საერთაშორისო შეხვედრის (1960 წ.) მომენტი. მარცხენა ფლანგიდან მ. მესხის გარღვევა, რომელიც ცნობილი ფინტი და ბურთის ზუსტი გადაცემით დამთავრდა. მ. ზარგარიანის ფოტო.

● მარშალა, 24 აგვისტო. პოლონეთის ჩოგბურთელთა XIV საუბილეო ლია ჩემპიონატში ქალთა შორის ყველას აჯობა ფრანგმა დე რუბენმა, რომელმაც ფინალში სძლია დიბარს (რუმინეთი) — 7:5, 4:6, 6:4. ვაქებში უდიდესის სახელი მოიხვეჭა ნოვიცკომ (პოლონეთი). ნახევარფინალში მან დამარცხა თავისი თანამემამულე, ქვეყნის მრავალჯერ ჩემპიონი ვონშორევი, ხოლო ფინალურ მატჩში — ესტონელი მ. სები — 6:1, 6:3, 6:1. ქალთა წყვილებში გაიმარჯვეს ესტონელმა ა. კრემ და დე რუბენმა. ფინალში მათ აჯობენ დიბარსა და პოლონელ ვერორესს — 6:6, 6:4. შერეულ წყვილთა თანრიგში პოლონეთის ჩემპიონები გახდნენ ვერორევი და ა. იუსველტი (სსრ კავშირი), რომლებმაც გადამწყვეტ შეხვედრაში დაამარცხეს დე რუბენი და ნოვაკი (პოლონეთი) — 6:2, 7:5. ვაქთა წყვილებში I ადგილი დაიკავა ჩეხოსლოვაკიელ დუტმა (ხოლერევი და ბრენი).

● ბროიანი (ბულგარეთი), 24 აგვისტო. ამ ქალაქის შემოგარენში გამართული ტრადიციული შეკრების შემდეგ, რომელიც ტროიანის უდიდესილი დამცველთა სსოვნას მიეძღვნა, მოეწყო მატოკრისი. სტარტზე გამოვიდნენ სსრ კავშირის, პოლონეთის, ჩეხოსლოვაკიისა და ბულგარეთის მრბოლელები. „250-ანების“ კლასში I ადგილი დაიკავა მანოლოვა (ბულგარეთი), II ადგილზეა ტრამში (ჩეხოსლოვაკია), III — კი ბიარინი (სსრ კავშირი). 350 კმ მ მოტოლობის პრავიანი მატოკიკოვებით ასპარეზობაში მსუვეტესო დრო საბჭოთა მრბოლელს კრასნოშინოკოვს აღმოაჩნდა.

● კაპული, 24 აგვისტო. ბაქოს „ნეფთის“ ფეხბურთელებმა თავიანთი ავღანური ტურნეს პირველი მატჩი სამხედრო აკადემიის გუნდთან გამართეს. გაიმარჯვეს სტუმრებმა — 2:0.

● კოხნანი, 24 აგვისტო. წყალში მსტომელთა აქ გამართულ საერთაშორისო შეკრებში საბჭოთა სპორტსმენებმა ოქროს I, ვერცხლისა და ბრინჯაოს 3-3 მედალი მოიპოვეს. კოხიდან სტომში პირველი იყო ალმათელი ბ. გენიანი — 381,45 ქულა. მისი თანაქალაქელი ვ. სატრევი II ადგილზე გავიდა 362,5. II ადგილები დაიკავეს, აგრეთვე, საბატოველმა ბ. დედოროვამ — 321,2 (მეტრიანი ტრამპლინი) და ყარაგანდელმა ნ. კუნეროვამ — 276,2 (კოშკი). ბრინჯაო მოიხვეჭეს ვოლოგრადალმა ნადეჟდა პონომარენომ — 293,7 (მეტრიანი ტრამპლინი), ალმათელმა ელენე ტერემინომ — 242,4 (სამმეტრიანი ტრამპლინი) და ვერენელმა დ. ამბარევიანამ — 315,75 (მეტრიანი ტრამპლინი). ეს იყო ოლიმპიური იმედების (სტარტზე გამოვიდნენ 16 წელს ზე ნაკლები ასაკის სპორტსმენები) ტურნირი. საბჭოთა სპორტსმენებმა II გუნდური ადგილი დაიკავეს. I ადგილზეა გერმანიის ნაკრები, რომელსაც ოქროს ბედა გერცელის 3 მედალი აქვს. შემოაღიწმული გუნდების გარდა შეიზრებამში მონაწილეობდნენ უნგრეთის, ჩეხოსლოვაკიის, რუმინეთისა და პოლონეთის ნაკრები კოლექტივები.

IV ადგილიდან მეშვიდეზე

ლთა, მოტოკრისმენთა, სახელგანთ მრავალწილელთა, რადიოგამების მიღება-გადაცემის ოსტატთა, მოტოკრისმენთა და სამხედრო-გამოყენებითი სპორტის მსყვედრელთა ტურნირები.
სადღესოდ ლიდერობს რსფსრ-ის ნაკრები, რომელსაც 246 ქულა აქვს.
მომდევნო ადგილებზე არიან: უკრაინის (238), მოსკოვის (236), ლენინგრადის (203), ბელორუსიის (199), ლატვიის (198) კოლექტივები.
საქართველოს გუნდი, რომელიც საერთოდ კარგად ასპარეზობდა და 194 ქულით IV ადგილზე იყო, VII ადგილზე გადავიდა, ვინაიდან აქვალანგისტლად და მფრინავთა შეჯიბრებებში გუნდები არ გამოიყვანა.

წერეთლის სახელობის საშუალო სკოლის სპორტდარბაზი. მისი კაპიტალური რემონტითვის წლებში 1.734 მანეთი დიხარჯა. მოსწავლეები ახალ სსს-წავლო წელს კეთილმოწყობილ დარბაზში იმეცადინებენ.
ბ. ანასაშვილი.

დ რ მ ტ რ მ ტ რ მ ს დ რ ი ა ლ მ

კრიტიკა XIX საუკუნის დასაწყისში

მოკრები შვიდობები, საქართველოში, კერძოდ, თბილისში, დიდხანს ისტორია აქვს. რა თქმა უნდა, იმართებოდა პირადი ორბანობობებიც, მაგრამ ისტორიამ მაინც კოლექტიური კრიტიკის სურათები უფრო შემოგვინახა. კრიტიკის უფროსი სახეობა დავაგვიორებელი.

კრიტიკის შვიდობები, როგორც წესი, განსაზღვრულ წესობაშია. ეს იყო თავისებური თეატრალური სახეობა, რომლის საყურდობადაც თითქმის მთელი თბილისი იყრიდა თავს.

შეფის რუსეთის ხელისუფალი კრძალავდნენ ყოველგვარ ასპარეზობას და შთაშობის მოკრები უნებდნენ. რასაც წესრიგის დარღვევად მიიჩნევდნენ. მაგრამ შემდეგ კავკასიის მთავარმართებელად და ჯარების ხარდღად დანიშნა პ. ციციანოვი, რომელიც არათუ კრძალავდა ასეთ შვიდობებს, არამედ ხალხს მოუწოდებდა კიდევ სამისოდ და ხშირად თვითონაც კი მონაწილეობდა ასპარეზობაში.

როგორც ცნობილია, ციციანოვი (ციციანოვი) კავკასიაში 1802-1806 წლებში მოღვაწეობდა. ამ წლებში თბილისში მისი მეთაურობით მოეწყო მოკრებები დიდი ასპარეზობა. ჩვენ ხელთ გვაქვს შვიდობების უმაღლესი მონაწილის, ცნობილი ქართველი სამხედრო მოღვაწის დავით ბეგუთაშვილის (1793-1867 წ.წ.) მოკრებანი, ეს მოკრებები რუსულად 1867 წელს დაიბეჭდა.

ქვემოთ მოვიყვას იმ ადგილების შემოკლებული თარგმანი ბებუთაშვილის წიგნიდან, რომლებიც საქართველოში მოკრების ისტორიას ეხება.

„უმათრების ხალხსაც კრიტიკით იხს ხმლითა და შურდულით. — მ. ს. ყველიყრძი იმართებოდა და დიდხანსი პირველ დღეს თავდებოდა. ამ დღეს აქვს თავისი ისტორიული სამღვდლოვანე ყვენიობა, ე. ი. ყვენიობა ასაწყებია.“

ყვენიობა იმართებოდა ყველიყრძის ორშაბათს, დილაადრიახად, ქალაქის ჩრდილოეთ და სამხრეთ მხარეს.

ორივე მხარე აირჩევადა თითო ყანეს, შიდადრულად მორთავდნენ და თვალსაჩინო ადგილზე, ხადმე ჯვარედინ ცხაზე, ტახტზე დასვიდნენ. აქედან ფართობდა ყანეები კარგად შეადგენდნენ ყველა გამეღვლესა და გამომეღვლეს. თითოეული ყანისთვის ბიჭებს ცალცალკე მდიდრულად მორთული ცხენები ეჭობათ. ქუჩაში აქვე ახლო ადგილას იდგნენ ყანის რაზმები, რომლებსაც ქუჩების სახელები ერქვათ. თითოეულ რაზმს შეთარობდა სამხელანთქმული მოკრივე. ყანის ბრძანებით ყველა გამეღვლეს, ვინც მათ უბანს არ გეუბრონოდა, ხარკს ახდენდნენ. მდღროდებ და რამდენიმე მისი თანამეგობრე გაიტყეოდნენ იმ გამეღვლისკენ, რომელსაც ყანეი მიუთითებდა. მდღროდებ გა-

მეღვლეს გზას გადაუღობავდა, მის წინ დროშას დასობდა და ყანის სახელით ხარკს მოითხოვდა. უარს არაკენ ამბობდა, იმდენს იხდოდა, რამდენის საშუალებაც ჰქონდა. ეს სინამდვილეში შემომწირველი იყო, ამიტომ გზას უთმობდნენ. ზეიმით აცილებდნენ და გაიძახობდნენ მის სახელს და შემინაწირის რაოდენობასაც აცხადებდნენ. ყანის ხანადარი დავთარში წერდა შემომწირველის სახელს და შემწირული ფულის რაოდენობას.

სახოგადოდ, კრივის დღედ დიდმარხვის პირველი კვირის ორშაბათი იყო ამორჩეული.

კვირა დღით კი გაიმართებოდა მოლაპარაკება მოწინააღმდეგე მხარეთა შორის. ისინი ერთმანეთს დესპანებს ანუ მოციქულებს უგზავნიდნენ, ყანის ბრძანებით მოწინააღმდეგე მხარისკენ მოითხოვდნენ ხარკს ან დამორჩილებას. ამ შემთხვევაში ორივე მხარე მიმართავდა ცბიერებასა და სხვადასხვა ხერხს. ცდილობდნენ რომელიმე რაზმის მოსყიდვას ან მოტყუებას. ორგულობა და გაცემა ხდებოდა, მაგრამ იშვიათად. თუ ფულის გაციფის დროს რომელიმე ქუჩის რაზმი უკმაყოფილო დარჩებოდა, აგი ან უმეტყუებდა ყანეს, ანდა ბრძოლას თავგანებებდა.

კვირას, შუადღისას, ყანები ერთი ზემო-უბნიდან და მეორე ქვემო-უბნიდან დიდი ამბით გავიდნენ ქალაქგარეთ. როგორც ერთი, ისე მეორე გაიძახობათ თავთავის ადგილისკენ, ციხის კარის მოშორებით.

იმ დღეს, რომელსაც მე ვიპოვებთ, ბრძოლა სოლოლაკში იყო დაიწყებული. ჩვენს ყანე ცხენით წინ მიდიოდა. მას გარს ერტყა თავისივე წარჩინებულთა ამბია, წინ მიდიოდნენ სახანდრები, რომელთაც ზურხას, დაფადეს, ბობღანებსა და უმეღვლებს, გამაყრებულ საყვირს სოლოლაკის გამაყრებებს, მომღვრებლებს საყვარეთა ხმაზე მღვროდნენ სალამქორთ სიმღერებს. მოშაირნიც ხმას აყოლებდნენ წინწილებს და მოუხრობდნენ ხალხს ვარდასულ დროთა გმირების ღვაწლსა და სიამამაცყზე. ყველაზე წინ მიდიოდნენ მტრუნავი მოთამაშენი, ბერკები და ხუმარა ბიჭები. ჯარი, როგორც წესი, ყანეს მიჰყვებოდა და თან მიჰქონდა საჭმელ-სასმელი.

როცა ქალაქგარეთ გამოვიდოდნენ, მებრძოლნი სამხრეთიდან მოხერხებულად ადგილებს იჭერდნენ. ორივე მტრული მხარე ერთმეორის პირისპირ დაბანაკდებოდა, მთელ დღესა და ღამეს ქეიფში ატარებდნენ. ამავდროს არ ივიწყებდნენ არც თათბირს და არც თადარიგის დაჭრას; არჩევდნენ თავშესაფარს, ან ადგილებს თავდასხმებისთვის. ცდილობდნენ ჯამუშების შემწყობით შეტყობი მოწინააღმდეგეთა გან-

ლაგება და განკარგულებანი, ამისთვის ძლიერ საჭირო იყო ცნობების შეგრობა, რათა სვოდნოდათ, ვისთვის რამდენი ჯარი ჩაება რეზინათ და ვინ საით გავიგებნათ.

ორშაბათს ისევე გაიმართა მოლაპარაკება ერთმეორის დესპანებისა და მოციქულების შემწეობით. მოლაპარაკება გავრცედა დილის თერთმეტ საათამდე. ეს იმეტიო, რომ მასობრივად ხალხს მისცემოდა დრო და საშუალება ქალაქგარეთ გასულიყო და ადგილები დაეტყობა.

კაცის თვალისთვის ფრიალ მიმზიდველს და რაღაც არაჩვეულებრივ სურათს წარმოადგენდა ქალთა მწკრივები, რომლებიც წითლბერიანი შორბადნენ მთაგორების წვერებისკენ. ეს პოეტური მწკრივი ქალებისა ამხსნეებდა მოკრივეებს და თითოეულ მათგანში ში ბრძანავდა სურვილს, რომ ერთმანეთსა კარგაგობა და თავდადება იმართების, ვინც მას შესტყობოდა.

თერთმეტ საათზე თავადი ციციანოვი მოვიდა თავისი ამალით და ზემო-უბნის სხვა მასობრებულ შორის ისიც სოლოლაკის მთაზე გადმოვიდა. ყველა დარწმუნებული იყო, რომ ცხარე ბრძოლა გაჩაღდებოდა. დარწმუნებული იყვნენ იმაშიც, რომ გამარჯვება ზემო-უბნიდან დარჩებოდა, რომელთა მხარეზეც იყო თვით მსგებრთმთავარი. ყველა მოუთმუნდად მოლოდად ბრძოლის დაწყების ნიშანს.

ბრძოლა ჯერ ჩვენს ქვემო-უბნელმა ბავშვებმა გააჩაღეთ. მე წინ გადავხტი და სხვენთან ერთად დავიწყე შურდულით ქუჩების სროლა. ქამარზე შეკიდა ხის ხმალი და მარცხენა მხარეზე საფარად ნაბადი შექონდა. როცა ახლო მივიღო, მოწინააღმდეგე ერთმეორეს ხმალში იწყებდნენ. ერთი გამეღვავი ყმაწვილი აქეთ-იქით დანტოდა და ჩემი შურდულისკენ თავს იფარავდა. უეცრად იგი მე მომავრა. ჩვენ ხმლებით ბრძოლა დავიწყეთ. ჩემი მოქიშვე დავჭერი, მაგრამ იმაზე წარბა გამიპოა. ამ დროს მამარეი მასობრებულნი ყოფილიყო, შევემჩნიე ბრძოლაში ჩაბმული და მოვარდა ჩემთან. ახალი სასწავლებლის შეერთება: აკრძალული გეპოვდა კრივი მონაწილეობა. მამამ, ჩემმა სამეზობრედ, გამომიყვანა და შინ მიპირებდა გავდებოდა. მე ტირილი მეთრთე და ბევრი ზეწვის შემდეგ, როგორც იქნა, დამტოვა, თონდ მასობრებულთა შორის. სისხლი მომხმანა და გასეთელი წარბი თავისი ხელსახოციტ შემიხვია.

ქვის სროლა და ხელჩართული ბრძოლა გრძელდებოდა. როგორც ადრე, უპირატესობა ვერც ერთმა მხარემ ვერ იტვლ ხელთ, როგორც ჩანდა, რადაცინ უმინოდით და ვიღაცის მოლოდინშიც იყვნენ. უეცრად, შუადღის

პირველ საათზე, ჩვენმა მოპირდაპირეებმა ერთი ჩოქლი და ალიაქოთი შექმნეს. მათი რაზმები აქეთ-იქით გაიფანტნენ. მთის წვერზე გამწკრივებული მასობრები რატომღაც მეორე მხარეზე გადავიდნენ. ჩვენი მხარე თავდასაცავად მოემზადა და ყველა მისავალი ადგილი და ბილიები, სოლოლაკის მთის წვერზე რომ ადითოდა, მთლიანად დაიკავა. ჩვენმა ყანებმა ჩუმი, შუადღისას ერთი რაზმი გავსაგნა, სოლოლაკის გარს მოვლა უბრძანა, მარე ექვსი ვერსის მანძილზე სოფელ ტაბახმულაზე. ამ რაზმს ნაბრძანებია ჰქონდა გასულიყო ორშაბათს, თორმეტ საათზე გადმოშვებულიყო სოლოლაკის მთაზე და მტრის იქიდან დასცემოდა. ამასთანავე მოათ, თერთმეტიდან დაწყებული, ამ რაზმს მეშურდულივები უნდა დაეყვებინა, რომელთაც მოწინააღმდეგეთთვის ზურგში სროლა უნდა დაეწყოთ.

განსწმორტყმული რაზმის მოწინააღმდეგეები გამოჩნდნენ მოპირდაპირის გვერდით თუ არა, იმ წუთშივე უმცროსების ადგილი უფროსმა მხედრებმა დაიკავეს და იერიშით წავიდნენ მთისკენ, ორივე მხრიდან გამოვიდნენ მეშურდულივები, სეტყვასავით დააყარეს ქვემო ერთმანეთს. დამკრებილი თავს ახებებდნენ ბრძოლის ველს და იმით ადგილს სულ უფროს-უფროსი მებრძოლებით იჭერდნენ. ყველა მხარეზე გატყვევებული შეტაკებები იყო გამაღმეული. მომხედრებს წაატყვევდნენ და ცდილობდნენ მთიდან გადმოეგდათ.

მათ ამხანაგები ეშვებოდნენ და ძალა კვლავ ვათანაწროდებოდა სოლოლაკის ბრძოლა თითქმის ერთ საათს გავრცელდა. ქვემო-უბნელმა მოახერხეს ნახევარი მთის დაკავება, ისინი ამით ქვეისგან იფარავდნენ თავს. ამ დროს გამეღვლი რაზმი მთის წვერის გაცულეობით გაჩნდა და მოპირდაპირის ერთ ფართას შეეტაკა. სხვა რადა გუა ჰქონდა თვით ზემო-უბნიდან. ამ რაზმის წინააღმდეგ თავისი საუკეთესო მოკრივე უნდა გამოეყვანათ და ამგვარად თავისივე ძალა უნდა შეესუსტებინათ.

უეცრად გაჩნდა სამხედრო ყვირილი. განთქმულ მებრძოლთა სახელი ვლავსავით მოეფინა მთელ ხალხს და ყველას ერთხმად დაუარა ტანში. ბრე-მარეს ზურხისა და საყვირების ხმა მოეფინა. ბრძოლა ცვესლივით აინათ. იბრძოდნენ მხოლოდ ხის ხმლებით, ქუჩის აღარ ხმარობდნენ. კრივის წესით ხმალდახმალ შეტაკებში ქვის სროლა სიხმდალედ ითვლებოდა.

ზემო-უბნილები დასუსტდნენ და შეუტყვნენ. ქვემო-უბნის მებრძოლებმა მთა დაიკავეს და მოწინააღმდეგე სოლოლაკისკენ გაიქცა ხეობაში. შურდულის ქვეშა თავად ციციანოვამდე მიადწია. მამინე კი დაინთა უკან.

მოკრები შვიდობები, საქართველოში, კერძოდ, თბილისში, დიდხანს ისტორია აქვს. რა თქმა უნდა, იმართებოდა პირადი ორბანობობებიც, მაგრამ ისტორიამ მაინც კოლექტიური კრიტიკის სურათები უფრო შემოგვინახა. კრიტიკის უფროსი სახეობა დავაგვიორებელი.

კრიტიკის შვიდობები, როგორც წესი, განსაზღვრულ წესობაშია. ეს იყო თავისებური თეატრალური სახეობა, რომლის საყურდობადაც თითქმის მთელი თბილისი იყრიდა თავს.

შეფის რუსეთის ხელისუფალი კრძალავდნენ ყოველგვარ ასპარეზობას და შთაშობის მოკრები უნებდნენ. რასაც წესრიგის დარღვევად მიიჩნევდნენ. მაგრამ შემდეგ კავკასიის მთავარმართებელად და ჯარების ხარდღად დანიშნა პ. ციციანოვი, რომელიც არათუ კრძალავდა ასეთ შვიდობებს, არამედ ხალხს მოუწოდებდა კიდევ სამისოდ და ხშირად თვითონაც კი მონაწილეობდა ასპარეზობაში.

როგორც ცნობილია, ციციანოვი (ციციანოვი) კავკასიაში 1802-1806 წლებში მოღვაწეობდა. ამ წლებში თბილისში მისი მეთაურობით მოეწყო მოკრებები დიდი ასპარეზობა. ჩვენ ხელთ გვაქვს შვიდობების უმაღლესი მონაწილის, ცნობილი ქართველი სამხედრო მოღვაწის დავით ბეგუთაშვილის (1793-1867 წ.წ.) მოკრებანი, ეს მოკრებები რუსულად 1867 წელს დაიბეჭდა.

ქვემოთ მოვიყვას იმ ადგილების შემოკლებული თარგმანი ბებუთაშვილის წიგნიდან, რომლებიც საქართველოში მოკრების ისტორიას ეხება.

„უმათრების ხალხსაც კრიტიკით იხს ხმლითა და შურდულით. — მ. ს. ყველიყრძი იმართებოდა და დიდხანსი პირველ დღეს თავდებოდა. ამ დღეს აქვს თავისი ისტორიული სამღვდლოვანე ყვენიობა, ე. ი. ყვენიობა ასაწყებია.“

ყვენიობა იმართებოდა ყველიყრძის ორშაბათს, დილაადრიახად, ქალაქის ჩრდილოეთ და სამხრეთ მხარეს.

ორივე მხარე აირჩევადა თითო ყანეს, შიდადრულად მორთავდნენ და თვალსაჩინო ადგილზე, ხადმე ჯვარედინ ცხაზე, ტახტზე დასვიდნენ. აქედან ფართობდა ყანეები კარგად შეადგენდნენ ყველა გამეღვლესა და გამომეღვლეს. თითოეული ყანისთვის ბიჭებს ცალცალკე მდიდრულად მორთული ცხენები ეჭობათ. ქუჩაში აქვე ახლო ადგილას იდგნენ ყანის რაზმები, რომლებსაც ქუჩების სახელები ერქვათ. თითოეულ რაზმს შეთარობდა სამხელანთქმული მოკრივე. ყანის ბრძანებით ყველა გამეღვლეს, ვინც მათ უბანს არ გეუბრონოდა, ხარკს ახდენდნენ. მდღროდებ და რამდენიმე მისი თანამეგობრე გაიტყეოდნენ იმ გამეღვლისკენ, რომელსაც ყანეი მიუთითებდა. მდღროდებ გა-

გაქვეულ მოწინააღმდეგეს უკან დაეღვინეს ხეობაში და თვით მთავარმართლის სასაღმდომლოდ დაიქცნენ იმისთვის, რომ გაქვეულები არ შეეცივებულყვენ.

თავადი ციციანოვი თავისი ამალით და წარჩინებული თავადებით სასახლესთან მიაჭენა ცხენები. აქ იგი ცხენიდან ჩამოხტა, ავიდა აივანზე და ბრძოლის დაშთავრებას უცდიდა. ციციანოვს აცნობდა, რომ ზემო-უბნიდან მარცხის მიზეზი თვით ამ უბნის ყანეი ყოფილაო. ყანეს არ მიეცა თავისი სახელოვანი მოკრივე საატოსთვის იმდენი ფული, რამდენსაც ის მოითხოვდა ამათ მისთვის შეურაცხყოფა მიეყენებინა. გულნატკენმა საატომ და მასთან ერთად ორმოდხმა თუ ორმოცდათმა საუკეთესო მოკრივემ გადაწყვიტეს პატივობაში მონაწილეობა არ მიეღოთ.

აგერ საატო მთაწმინდის პირას ზის და ყანეს დასცინის, — უვნებოდენ ისინი ციციანოვს.

თავადი ციციანოვი ბრძანა მოეყვანათ საატო. როდესაც ეს უკანასკნელი მოვიდა, მთავარმართლმა აკითხა: „შედილთა თუ არა კრივი განაახლო, განდვენთ მოპირდაპირე და ამით ისევე ადაღდით ზემო-უბნის სახელი?“

საატომ აღმოსავლური ჩვეულებისამებრ გულზე სელი დაიღო და უპასუხა: „მეერთმა დღევერქმობდა მოგამიკოს, ჩემო ხელმწიფეო, თუმცა ყანემა გავწყენინა მეც და ჩემს ამხანაგებსაც, მაგრამ ახლა თქვენმა ხანთ ჩვენი წინამძღოლი და შენი სიტყვები ქემშარიტია მკვნთის. მე წინ გემორჩილები. მართალია, ქვეითებიდან ჩემთვის შეტოქობის გაცემა შეუძლია მხოლოდ შერმახანს, რომელსაც მე პატარას ვიყენებ, მაგრამ მე მეგობრეო, რომ ისა და ბევრი სხვაც ატობდა ყოფილან, თუ დაღლილ-დაქანცულები, ჩვენც კი, ბარე ორმოდხმათ კაცს, ჯერ არ გვიბრძოლოა. მე მეინათ თუ ყველაინ ერთვულად და მინდომებით დავცემით. ქვემო-უბნილები ჩვენ ვერ გავცილებდნენ. მე გთხოვ მხოლოდ ოცდასეთ წუთს დააძალონ, რათა თქვენი ბრძანება ჩემს ამხანაგებს გადავცემა.“

საატომ მიიღო თავად ციციანოვისგან ერთი ქისა თქრო. დაძადა რომ ჩავიდა, მან ამხანაგებს გამოუცხადა მხედართმთავრის სურვილი და უთხრა: „თქვენ ოღონდ მარჯვიდო და მარცხნივ დაინფერეთ და მოწინააღმდეგეების ბრძოლა მე მომანდეთ, ნუ გემინათ.“

ზურნამ დაეკრა გამარჯვების სიმღერა „ქოროლი“, დორბიტოს ღრამელმა გვაგებოდა კრივის დაწყება. ხალხმა ერთხმად შეძახა: „საატო მოდის, საატო! აბა, საატოც ვეფხვივით მოვარდა. იგი ხან ერთს და ხან მეორეს სცემს სალდასტიტ ქვემო-უბნილები ყვირინ და თავიანთ ფაღავენ შერმახანს უხმობენ. მაგრამ იგი არსალ ჩინ.“

ქვემო-უბნილებმა ვეღარ გაუძლეს და გაიტყვნენ. საატო მათ დაედევნა და თითქმის სოლოლაკის მთაზე ავიდა, ფიქრობდა მეტოქეები ხრამისაკენ გადაეყარა, მაგრამ უეცრად შემურდულივებ ქვა მოიმარჯვა და მარჯვენა თვალში მოახვედრა. საატო წაიქცა. შეიქმნა გამწკრივებული შეტაკება და არეულობა. ერთ მხარეს უძლოდა გაყვებათა თავისი წინამძღოლი, მეორე მხარე ამის საშუალებას არ აძლევდა. იყო შეუპოვარი ბრძოლა.

თავადი ციციანოვი ცხენით მოვიდა ბრძოლის ადგილზე. მამრეე გაგზავნა თავისი ამალის წვერები და მოსცი თვადებში, უბრძანა შეეწყობიტო კრივი და მოეცნათ ის შემურდული, რომელსაც დაარღვია კრივის წესები და ხმლებით ბრძოლის დროს ქვის სროლით თვლი დაუშავა საატოს.

ბრძოლა მართლაც შეწყდა. საატო ცოცხალი გადარჩა, მაგრამ მარჯვენა თვალით დაბრმავდა. მუსთალი შემურდული ვერ იპოვნეს. ამ დღეს სიკვდილით არავინ მომკვდა, რადგან ბრძოლაში დაცული იყო კრივის წესები, იმ ერთი შემთხვევის გარდა, რაც ახლა მოვიყვანეთ. ის კი უნდა ითქვას, რომ დამტყვევლები თუ დაქვემდებოები ცოტანი როდი იყვნენ.“

დ. ბებუთაშვილის მოკრებებში დაცული ქართული თბილისური კრივის აღწერა თითქმის ერთადერთია და მას დიდი მნიშვნელობა ენიჭება არა მარტო ძველი თბილისის ეთნოგრაფიის, არამედ, საზოგადოდ, ქართული ასპარეზობის ისტორიის შესწავლისთვისაც.

3. სიღამონიძე.

რედაქტორი მ. კაბაბაძე.

ჩვენს პიქტურსებს

„პინგვინი“ ტიხსიში გამოიჩამოქავს

ტიხსი, 24 აგვისტო. შეერთებულმა „პინგვინმა“ უკვე დაამთავრა ვადახვალა ნორილსკიდან ტექსაში და იგი აქ დატოვეს გამოსაზამთრებლად. ზეგ ლაშქარობის მონაწილენი თავიანთ საცხოვრებელ ადგილებს დაუბრუნდნენ: მკედელი ვ. სმეტანკინი—ნორილსკს, დანარჩენები — მსკოვს.

მთელი ლაშქრობა 40 დღეს გავრძელდა. მამაცმა მოგზაურებმა გადალახეს მდინარეები, ლაპტევის ზღვა, გზად შეჩერდნენ ხატანგში და კოსისტოს კონცხთან.

აღმოსავლეთ არქტიკაში ამჟამად მიმდებარე ყინულოვანი ვითარებაა და აფრთხილ ჩუკოტის ნაპირებისკენ ცურვის საშუალებას არ იძლევა. მაგრამ მომავალში ამის გაკეთება შესაძლებელი იქნება.

სულხასული „ლომვეშაკები“

ლენინგრადი, 24 აგვისტო. ადგილობრივი „ლომვეშაკები“ მოუთმუნდად ელიან ყინულოვან აბაზანებს, მაგრამ ზამთრის მოახლოება მათს ძალ-ღონეს აღმეტება. და აი, ჩრდილოეთის ზაფხულის მიწურულს საკმაოდ ცივი ნევის წყალში ისინი გულდაგულ ვარჯიშობენ.

ზამთრის ცურვის კულბა „დიდმა ნევამ“ მოაწყო „ლომვეშაკების“ 25-კილომეტრიანი მარათონული გაცურვა. ეს უჩვეულო შეჯიბრება 5 საათში დამთავრდა. ფინიშთან პირველნი იყვნენ კლუნის ვეტერანი, პროფესორი, სახელმწიფო პრემიის ლაურეატი, 63 წლის მ. ტუსინოვი, მსაჯერული ტანჯვარების მასწავლებელი, პიანისტი ვ. ბერეშნი (იგი უკვე 20 წელია სარულულივოდ მისდევს ცურვას) და მისი უფროსი გაგი, ინჟინერ-ინჟინგეტივის, 25 წლის ვ. ბერეშნი.

ინდეკსი 66448

საქართველოს კმ ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობის სტამბა, ლენინის ქ. № 14.

37

ს. 04389